

javil svojo kipečo nevoljo nad takšnim kršenjem kmečkih pravic in interesov, pa ponatiskuje iz drugih listov mahanje JNS senatorja Jova Banjanina proti »klerikalnemu zmaju«.

Zmaga Slovencev v G. Radgoni. Občinske volitve v Gornji Radgoni preteklo nedeljo so pokazale, da je bil dosedanji izgovor jugonacijonalistov, da brez Nemcev ni mogoče zmagati v Gor. Radgoni, samo krinka za njihovo lastno slabost. V nedeljo niso glasovali niti Nemci niti jugonaciji. Zgodilo se je celo, da so nekateri jugonaciji iz samega patriotizma šli v Avstrijo in rekli, da gredo raje tja glasovat, kakor pa za listo JRZ. Častna zmaga narodnih Slovencev, ki niso jugoslovanski patriotje na odpoved, pač pa iskreni Jugoslovani, je pokazala, da je JNS in njeni obmejni »narodni« politiki v objemu Nemcev enkrat za vselej odklenalo.

Novi nemški zrakoplov »Hindenburg« prvič srečno dospel v Južno Ameriko v Rio de Janeiro. V Friedrichshafenu ob Bodenskem jezeru so dogradili nov orjaški zrakoplov, ki nosi ime po rajnem nemškem maršalu »Hindenburg«. Novi zračni velikan se je podal na prvi prekoatlantski polet dne 31. marca ob 6. uri zjutraj. Imel je seboj 36 potnikov ter poleg številne pošte za 102 uri goriva. Zrakoplov je srečno dosegel brazilsko prestolico Rio de Janeiro 3. aprila.

Po dolgem odlašanju izvršena smrtna obsodba. Dne 4. aprila je končal na električnem stolu v kaznilnici Trenton v severnoameriški državi New-Jersey že davno na smrt obsojeni ugrabitelj otroka ameriškega polkovnika Lindbergha — Hauptmann, ki je do zadnjega trenutka zagotavljal svojo nedolžnost. Obravnava proti Hauptmannu je stala državo New-Jersey 1.200.000 dolarjev.

Romanje na Trsat in izlet z ladjo po morju na prekrasni otok Rab, bo letos o binkoštih pod zelo ugodnimi pogoji. Iz vseh krajev Slovenije so že priglašeni romarji. Tudi vi se boste udeležili tega romanja, če preberete podrobna pojasnila, ki jih pošlje vsakmur zastoj pisarna: »Po božjem svetlu«, Ljubljana, Šentpeterska vojašnica.

20 milijonov 336.502 rednih knjig je do sedaj razposlala Družba sv. Mohorja svojim udom. Če se letos še niste priglasili, storite to takoj, da ne ostanete v jeseni brez naših knjig.

Kruh »Turista« od Feiertaga je najboljši k prekajenemu mesu. Dobite ga: na Bežnavski cesti 43, v trgovini Skaza v rotovžu, v Ulici X. oktobra 4.

SLOMSEKOVE SMARNICE.

V letošnjem maju bomo častili majniško kraljico s čitanjem Slomškovih šmarnic. V teh šmarnicah nam daje Slomšek smernice in opisuje cilj našega življenja.

Šmarnice niso le za cerkveno berilo, pač pa so pripravne tudi za vsako domačo majniško pobožnost, kakor tudi za vsako drugo priliko in vsak čas. Cena brošurani knjigi je Din 18.— in vezani knjigi pa Din 28.—.

Naroča se pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Obžalovanja vredni slučaji.

Zaupnik avstrijskih obmejnih stražnikov ustreljen od tihotapecev. V gozdu pri šmarjeti nad Pliberkom, kake 4 km od naše meje, so našli ustreljenega Lukeža Pavlaka, zaupnika avstrijske obmejne straže. Omenjenega so ustrelili konjski švercarji, ki so prignali konje iz naše države in so zadeli na vohuna.

7000 Din vreden motor črpalke ob Dravi v Mariboru je bil ukraden znani tekstilni tvrdki Doctor in drug.

Tatovi koles so pridno na delu po Mariboru, kjer so tekom dveh dni pokradli 10 koles.

Ročna torbica s 500 Din in 20 parov nogavic je bilo ukradenih iz stanovanja Rozalije Baebler na Frankopanovi cesti v Mariboru.

Vlom v jezuitski samostan. Neznani vlomilec je odnesel iz zaklenjene pisalne mize v mariborskem jezuitskem samostanu 2000 Din in 5 dolarjev.

Mlad nepridiprav. 16letni Anton Kores v Razvanju pri Mariboru je izmaknil svojemu bratu šoferju iz kovčka 10.000 D

Oglas je registr. pod S. št. 1753 od 17. XII. 1935.

in nabit samokres. Uzmovič se je odpeljal v Subotico, kjer so ga prijeli in pripeljali v Maribor. Našli so še pri njem 6000 Din.

Ciganski čarovnici v rokah pravice. Po okolici Ptuja so se potepale v zadnjem času ciganke, ki so izvabliale lahkovernim ženicam s farbarijo o copranju denar, meso, slanino in obleko. Žandarji iz Ptuja so zaprli 49letno ciganko Julijano Baranja in njeno 19letno hčerko Cilko, ki sta izvršili največ sleparij s copranjem.

Nepopoljšljiv. V Piršenbregu v občini Globoko pri Brežicah je zaklal Edvard Grmovšek Mihaela Petančiča v prepiru, ki je bil podžgan s preobilno pijačo. Edv. Grmovšek je že bil enkrat obsojen na 7 mesecev radi uboja in je bil letos 9. marca pomiloščen. Orožniki so pretepača zaprli in cela okolica se je oddahnila v zavesti, da bo za dalje časa mir pred njim.

Tatvina 15 jurjev. V Stožicah pri Ljubljani je bilo ukradenih iz stanovanja železničarju Francu Verbiču 15 jurjev. Tatvine osumljenih je bilo prvotno par oseb, kojih nedolžnost se je pa izkazala. Orožniki iz Ježice so sedaj pod sumom krivde

Angleže so iznehadili

Italijani

z zasedbo mesta Gondar na severu v bližini Tsana jezera, nad katerim drži svoje roke Anglija radi izvora Modrega Nila. Če se bodo Italijani polastili Tsana jezera, bodo prišli navskriž z Angleži ter pride lahko baš na tej točki do hudih in resnih zapletljajev med velesilami.

Od treh strani nad Abesince.

Angleži so čisto zapustili Abesince, ki so brez topov, letal in municije izročeni Italijanom. Italijanske čete korakajo po odločilni zmagi na severu naprej in so prodrele že preko mesta Gondar, ki je oddaljeno komaj nekaj kilometrov od Tsana je-

Očetov greh.

»Zakaj se za njega postavljaš?... Dokazala ti bom, da je falot. Nas terja za dolg, ki so ga mati že davno vrnili. Ker smo potrdilo izgubili, mu ne moremo kaj. Prav zdaj, ko nas je zadela nesreča in nam je najlepšo njivo zasulo, nas terja in nas je tožil in rubil. Dobro vemo, kaj misli. Na boben nas hoče pognati, da bi poceni kupil in naš ob dom spravil. Na ta način bi rad pri nas desetkrat profiteral, kar je v Rovtah enkrat izgubil.«

»Kaj takega vendar ne bo storil; ne morem verjeti.«

»Če ne verjameš, pa vprašaj ljudi! Saj se že hvali, kako po ceni bo šlo na dražbi,« se je lagala Liza; »ampak uračunal se bo.«

Marta se je tresla in ni rekla nobene besede več.

»Da, da,« je Liza pihala, »sram te bodi s takim — s takim, ki kljub bogatiji že novih hlač ne premore več. Čim huje bo uganjal, tem večja bo sramota tudi zate.«

»Ni mi ga mar. Jaz nimam z njim ničesar. Zame je kakor vsak drugi!« je Marta bruhnala iz sebe, vsa rdeča v obraz.

»Haha, zdaj ga tajiš; toda to ti ne pomore nič. Zakaj si letala za njim? Zakaj si se smodila okoli

14 njega? Še čez trideset, štirideset let bodo rekli: Glejte jo, ta je hotela skopuha vzeti!«

»Ne — nikoli ga ne bi bila vzela!« je vzkliknila Marta, polna bridkosti.

Blazinova pa se je hudobno zahehetala in še od daleč vpila:

»Vzeti si ga hotela! Te sramote se ne iznebiš. Hahahaha!«

Marto je tako potrlo, da je bežala domov, kakor da jo podijo hudobni duhovi.

Tevž pa je medtem delal zgoraj v Rovtah. Rad bi bil les, ki ga mu je neurje pustilo, čimprej spravil v denar, da bi se mogel potem lotiti drugega dela. Ko je nekega dne po težkem poldnevu počival in použival skromno južino — črn kruh in domač sir —, je nenadoma obstala Marta pred njim. Razveselil se je in vendar tudi prestrašil.

»Marta! Kaj je tebe prineslo?« je dejal.

»K tebi sem prišla,« je dejala skoraj osorno.

»K meni? Prišla si gledat, kako škodo mi je napravilo. Huda nesreča me je zadela.«

»Druge je še večja. Ti se mi ne smliš.«

»Marta! Kakšna pa si? Ne poznam te.«

»Jaz tebe že dolgo ne. Kakršen si ti, tak ni nihče.«

»Kaj sem napravil?«

»Še vprašaj! Nobena reč ti ni pregrda, da ti le

100, 250, 350, 450, od 190 naprej 220, 300, 400, 500,

moške kamgarn obleke za birmance pomladni damski plašči

izročili v ljubljanski preiskovalni zapor Franca Zaletelja iz Stožice. Pri hišni preiskavi so našli 66 bankovcev po 100 Din, 1 jurja in za 2000 Din drobiža. Preiskava bo že dognala pravega krivca.

Zločin, kakoršnega ne pomni Ljubljana. Na ženskem oddelku ljubljanske bolnice leži 23letna Marija Pančur, žena 46letnega brezposelnega trgovskega sodelavca Stanislava Pančurja z Viča. Dne 1. aprila sta obiskala bolnico njen mož in ljubček Viljem Kramer, 25letni puškarski pomočnik iz Ljubljane. Amalija Korošec, ki leži s Pančurjevo v isti sobi, se je zgražala radi obiska puškarja, kar je slednjega ujezilo. Potegnil je samokres in je oddal šest streliv. Prvi strel, oddan na Koroščevo, ni zadel, ampak ji je šla krogla skozi lase, se odbila ob zidu in prestrelila brisačo. Od naslednjih streliv so zadeli trije Pančurja, dva sta se odbila od tal. Zločinec je po krvavem dejanju v obči zmedeni ter zbegano pobegnil, a se je pozneje sam javil policiji.

Izpred sodišča.

Redek slučaj ropa. Dne 31. marca se je vršila v Mariboru obravnava radi razbojništva. Letos 13. februarja se je pripeljal v Lokavce pri Ljutomeru cigan Bogdan Franc, ki je znan kot izdelovatelj korit. Hotel je kupiti seno za konje in je srečal Alojzija Makovca iz Gleisdorfa v Avstriji, ki mu je iztrgal listino z 1 jurjem. Ko so roparja prijeli, je imel pri sebi samo še 18 Din. Makovec je bil obsojen na 2 leti in 3 mesece robije.

Obsojen ubijalec lastne sestre. V Mariboru je bil zadnje dni obsojen Rok Kolar iz Mostečnega pri Makolah. Dne 4. januarja je ubil s sekuro sestro Terezijo, poročeno Kajnc. Obsodili so ga na 7 let robije in na 100 Din mesečne rente, katero bo moral plačevati svaku.

denarja prinese. Celo iz stiske in nesreče sosedov si delaš profit.«

»Ako imaš Blazinove v mislih, tedaj ti moram reči, da tvojega usmiljenja niso vredni. Prav oni so si izmislili tisto pustno hudobijo.«

»Ni mi za Blazinove in zanje ne govorim. Za tebe je grdo, ko hočeš ljudem v stiski vzeti domačijo.«

»Saj to ni res! Saj to je laž!«

»Vsi ljudje pravijo tako.«

»Marta, ali verjameš zlobnim jezikom, meni pa ne?«

»Tebi ne morem ničesar več verjeti; prevečkrat si me izdal.«

»Nikoli te nisem! Le nesreča mi je vedno za petami. Ne morem si pomagati.«

»Pomagati bi že mogel, če bi hotel. Ampak nočeš. Nikoli ti ni bila resnica, če si kaj rekel.«

»Marta, rečem ti, da mi je bila vedno resnica, kadarkoli sem kaj obljubil. Tega mi ne smeš očitati.«

»Žal, moram. Pokaži se v dejanju in ne samo v lepih besedah!«

»Kaj naj storim?«

»Umakni tožbo proti Blazinovim! Pusti jim denar!«

Ko strela ga je ošinilo. Prebledel je in obraz se mu je od muke spačil.

Slovenska Krajina.

Kanonikova mama umrla. Ta glas se je razširil prejšnji terek po občirni soboški fari in v resnici po celem Prekmurju. Mati g. kanonika Slepca v Soboti je dočakala starost 86 let. Poznana je bila v celi fari stmo kot mama. In šlo je od ust od ust: mama so umrli, in vsak je vedel, kdo da je umrl. Kap jo je zadela in prišla je zraven še pljučnica in staro, slabo ženo je pobralo. Pogreb je bil res veličasten. Na zadnji poti so jo spremljali zastopniki vseh uradov, na čelu s srečkim načelnikom. Na pogreb je prišlo 18 duhovnikov, prišli pa bi gotovo iz celega Prekmurja, če bi jih bil kdo obvestil. Naj počiva v miru, g. kanoniku naše iskreno sožalje!

Sobota. Neko napako doživljamo v Soboti iz dneva v dan. Naši kolesarji se rec lahko smejejo, ker izgleda, da za nje ni več nobenih po-

PRI MOTNJAH V PREBAVI, NAPIHNJENOSTI, VZPEHANJU IN ZGAGI, povzročeni po trdi stolici, je najbolje vzeti zvečer pol čaše naravnih

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice in zjutraj na tešče želodec isto količino. Prava

FRANZ-JOSEFOVA

voda se je vedno izkazala za popolnoma zanesljivo sredstvo za iztrebljanje črevesja.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

licijskih predpisov na naših cestah. Vozijo po trotoarjih, ponoči so brez luči itd. Celo po parku kolesarji. Skrajni čas je, da stopijo v veljavo policijski predpisi, sicer so nesreče neizogibne. — Naša prestolica se vedno bolj lepšuje. Velika dela v Kolodvorski ulici in na Aleksandrovi cesti to pričajo dovolj. Zelo pametno je bilo, da so se podrla stara drevesa ob cesti in nasadila nova. Tudi hodnik od Turkov gostilne do Kolodvorske ulice je bil nujno potreben popravljen. Ko bo izvršena v tem

delu še kanalizacija, bo ta del mesta res lep. — Dne 22. marca se je vršil občni zbor Rdečega križa za soboški srez. Za predsednika je bil izvoljen srečni načelnik g. Gašpar Lipovšek, za podpredsednika župan soboške občine g. F. Hartner, za tajnika učitelj g. Gustav Čížek. Izvolil se je še upravni odbor in nadzorni odbor.

Turnišče. Sirotišnica, ki jo vodijo pri nas č. šolske sestre, pridobiva vedno bolj na ugledu. Saj se je marsikateri otrok, ki je bil siromak, rešil negotove bodočnosti in bo ob dobri vzgoji vzrastel v dobrega in krščanskega človeka. 22. marca pa je doživela naša sirotišnica še posebno lep praznik. Posvetila se je presv. Srcu Jezusovemu in tako pokazala vzgled pobožnosti našim vasem. Daj Bog, da bi ta socialna ustanova imela čim več dobrotnikov!

Pižmarke v Slov. krajini. Razni čanopisi so poročali zadnje čase o pojavu nevarne pižmarke. Pri nas v Slovenski krajini jih do sedaj ni bilo. Sedaj se je pa pojavila pri Sv. Juriju v gornjem delu Slovenske krajine. Eno je ustrelil ob rečici Lendavi trgovec g. Kornhauser. Ustreljena pižmarica je bila dolga nad 32 cm, tehtala pa je 2.10 kg.

Gornja Lendava. Dela se na vse strani. Gospodarsko-nadaljevalna šr. r. je zaključila tečaj z lepo uspešno igro »Domen«. Sedaj se pripravljajo otroci gornjelendavske šole na vprizoritev otroške igre. G. banovinski zdravnik dr. Lukman nam je kazal na filmu vzroke in posledice jetike. Najbolj nas je pa razveselilo poročilo pripravljalnega odbora za prosvetno društvo, da so pravila potrjena in da je sklican ustanovni občni zbor tega društva za 13. april ob 16. uri v društveni sobi. Za belo nedeljo se že pripravlja Prosvetno društvo na slavnostno akademijo na prostem pred cerkvijo s petjem, govorom, deklamacijami in igro.

Kuzma. Na Marijin praznik 25. marca smo imeli v naši cerkvi lepo slovesnost. 90 otrok je bilo sprejetih v Marijin vrtec. Po sprejemu so priredili otroci v šoli malo akademijo s petjem, pesmicami in kratko igrico. Kako vesel

»Zakaj... zakaj se tako brigaš za Blazinove?« je jecljal.

»Ne za Blazinove,« je odvrnila. »Zaradi teh mi ni mar; ampak zaradi tebe hočem tako. S silo te hočem odtrgati od tvoje strasti; videti hočem, ali je toliko ljubezni v tebi, da mi izpolniš eno edino prošnjo.«

»Moj Bog!« je zastokal in skrčil roki, da so prsti zapokali.

»Odloči se!« je silila. »Pokaži, da tudi meni na ljubo rad kaj žrtvuješ.«

»Rad, rad, ko bi le mogel, ko bi le mogel!« je dejal z muko; ustnice so mu drhtele, sapa mu je šla težko. »Ne morem, ne morem.«

»Zakaj ne?«

»Dolžan sem. Plačati moram les, ki mi ga je zasulo.«

»Saj imaš denarja dovolj.«

»Niti pare.«

»Pojdi v hranilnico pa ga dvigni!«

»Ko bi ti vedela, ne bi govorila tako!«

»Jaz bi te bila že davno uslišala.«

»Ne morem, ne morem.«

»Ker nočeš. Saj sem si koj mislila, da bo zaman. Skopuh se ne spreobrne.«

»Marta, zahtevaj kaj drugega, le tega ne! Za božjo voljo te prosim.«

zera, iz katerega izvira Modri Nil, ki daje življenje angleškemu Egiptu. Na jugu potiska nazaj Abesince general Graziani s tanki in z bombnimi letali, ki so v zadnjem času uničili vse količkej večje nasebine in med tem drugo največje abesinsko mesto Harrar s 50 tisoč prebivalci. Drugi dan po bombardiranju Harrarja so štiri italijanska letala napadla Buleleh vzdolžno od Daga-bura, kjer je poveljnik abesinske vojske na južni fronti, bivši turški general Vehib paša, pred nekaj meseci ustanovil svoj glavni štab. Da zabriše sledove Italijanov, se je Vehib paša skrtil med ruševine Buleleha, starega gradiča, kjer sedaj

10, 12, 16, 24, 28, 45
svila za birmance

Anton **MACUN** Maribor

so bili naši mali, posebno še, ker so se slovesnosti udeležili vsi njihovi starši in sorodniki. — Imeti hočemo v Kuzmi faro. Nasprotuje se nam od raznih strani, pa mi ne popustimo in dela-

mo naprej. Je že v glavnem urejeno, zdaj se bo začelo podrobno delo za ustanovitev fare. Kako tudi ne bi dosegli, ko smo pa vsi kakor en mož za to! Nova fara bo štela okoli 2500 duš.

Prosvetne zveze iz Maribora, naš rojak g. dr. J. Hohnjec, profesor bogosl., bivši poslanec. Nastopili bodo tudi naši vrli pevci z nekaj Slomšekovimi pesmimi. Zanimivi bodo naši kopači z »barivci« na ramih. Takrat se bo tudi ponovila igra »Slehnernik«. Tudi na belo nedeljo bomo šli v Gasilni dom in ga do zadnjega kotička napolnili, saj je Bizeljsko prva Slomšekova fara in amo zato baš mi dolžni, da se zavzamemo za njegovo beatifikacijo. V Slomšekovem duhu za katoliško prosveto smo si Bizeljani edini in hočemo tudi skupno delovati.

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na velikonočni pondeljek priredi Bralno društvo popoldne po večernih lepo igro »Župnik iz cvetočega vinograda«. Prijatelji in znanci, pridite. Vstopnina bo nizka!

Hoče pri Mariboru. Na velikonočni pondeljek ob treh popoldne in ob pol osmih zvečer vpripori Prosvetno društvo v Slomšekovem domu igro v sedmih slikah »Graničarji«. Igra je polna napetih in veselih prizorov in bo gotovo kar vsem ugajala, zato pridite od blizu in daleč!

Ptuj. Na praznik 25. marca smo v mestnem gledališču zelo lepo proslavili materinski dan. Mil. g. proš je v krasnih besedah orisal pomen materinskega dneva in nam predstavil vzorno krščansko mater. Mladinski pevski zbor je lepo skladno zapel več pesmi. V trodejanji »Materin blagoslov« smo videli, kako je pač najboljša doma pri mami. Ves bogati spored je bil dobro izveden na občo zadovoljnost našega občinstva, posebno pa še v veselje naših dobrih mater.

Križevci pri Ljutomeru. Bralno društvo Sv. Križ pri Ljutomeru priredi na velikonočni pondeljek igro iz vojnega časa »Živ pokopani«.

Bizeljsko. Končno je prišla do uresničitve zamisel društvenega odra v Gasilnem domu. Prosvetno društvo bo otvorilo ta oder na velikonočni pondeljek s kratkim predavanjem o katoliški prosveti, in vpriporitvijo verske igre »Slehnernik«. Po prireditvi bo v Gasilnem domu prosta zabava s srečolovom, pri kateri sodeluje tudi godba na pihala iz Sv. Petra pod Svetimi gorami. Nihče ne bo na tej veselici umrl od

žeje ali glada, pa tudi ne od dolgega časa, zato bo že društvo preskrbelo. Bizeljanci, na velikonočni pondeljek vsi na prireditev Prosvetnega društva! — Na belo nedeljo pa se bo na novem odru vršila »Slomšekova proslava«. O »Slomšekovi svetnik« bo predaval predsednik

Odprta noč in dan so groba vrata.

Pobrežje pri Mariboru. Na Pobrežju je umrl, lepo spravljen z Bogom, 71letni bivši posestnik in prevžitkar Henrik Pokež v starosti 71 let. Letos je umrla tudi njegova 73letna žena Terezija. Rajni Henrik, ki je bil dolga leta naročnik »Slovenskega gospodarja« in je bival na Ptujski cesti, je bil ob obilni udeležbi pokopan na Pobrežju 31. marca. — Dne 1. aprila je bil pokopan g. Roškar Ivan, posestnik in zidarski polir, stanujoč v Nasipni ulici. Eno uro pozneje se je vršil pogreb gospe Marije Riedl, posestnice, bivačo na Zrkovski cesti 21, dobaviteljice gramozu okrajnemu zastopu ter mater trgovca in gostilničarja istega imena. Pri vseh štirih pogrebi je sodelovala Krščanska ženska zveza za

Maribor in okolico z zastavo. Naj počivajo v miru božjem in vsem preostalim naše sožalje!

Setareva pri St. Lenartu v Slov. gor. Tukaj je v Gospodu zatisnila oči Solakova mama, daleč naokrog znana ter od vseh čislana skrbna gospodinja ter velika dobrotnica revežev. 38 let je gospodinjila v vzornem zakonu svojemu, sedaj neutolažljivemu možu. Veličasten pogreb na pokopališču v St. Lenart je dokazal priljubljenost blagopokojne pri vseh slojih. Spavaj mirno, dobra mama, možu naše sožalje!

Braslovce. Umrla je pretekli teden nagle smrti Franciška Novak, stara 42 let. Bila je dobra mati, skrbna in pridna gospodinja. V njeno hišo so imeli dostop le krščanski časopisi. Zaprstila je štiri otroke, najmlajši ima komaj štiri leta. Imela je lep pogreb. — V Malih Braslovcah je umrl bivši posestnik Kronovšek, na Dobrovljah pa Napotnikov.

Bochum-Gerthe v Nemčiji. Katoliško slovensko društvo sv. Barbare javlja, da je tamkaj podlegel srčni kapi njegov dolgoletni član in častnik društvene zastave Anton Gorišek, doma iz Loke pri Zidanem mostu. Zapušča ženo in 4 nepreskrbljene otroke. Pokoj njegovi duši!

Cementni izdelki, razni tlaki,
apno, cement, ploščice za štedilnike, strešna lenenka, straniščne cevi in ostali 467

gradbeni material

Gradivo d. z. o. z., preje **C. Pickel**
Maribor, Koroščeva ulica 39. — Telefon 2039.

prebivajo berači in gohavci, in tu si je napravil tajno središče svojega glavnega stana. Toda po zaslugi poročil, ki jih je dobivalo Italijansko vrhovno poveljstvo, se je letalom posrečilo izslediti sedež abesinskega glavnega stana in ga popolnoma uničiti z bombami. Letala so razen tega obstrlevala in pognala v beg s strojniškim ognjem tudi gardo Vehib paše, ki se je nahajala v neposredni bližini glavnega stana. Koj ob začetku izbruha sovražnosti na abesinskih tleh so skušali Italijani prodreti od vzhodne strani preko utrjene postojanke Mussa All skozi puščavo Danakil. Prvi poskus jim je bil spodletel in so se mo-

»Ne imenuj po nemarnem Boga! Nočem ničesar, to pa zahtevam. Če mi te želje ne izpolniš, tedaj vem, pri čem sem.«

»Ne morem. Prisegam ti: ne morem.«

»Tudi tedaj ne, ako te resno prosim?«

»Marta, verjemi: ne morem!«

Čez obraz se ji je pokadila nevolja. Nekoliko časa je molčala, potem pa je dejala gorjupo:

»Lakomnost te je vsega prevzela. Ni ti pomoči... Med nama pa je zdaj vsega konec.«

»Potrpi z menoj!« jo je prosil.

»Nič več! Sramovati bi se morala takega odelu. Od danes je med nama vsega konec.«

»Marta! Marta!«

Trepetala je in ga dolgo gledala s svojimi velikimi očmi. V tej svoji bridkobi je bila še lepša. Črez nekaj časa je vzela iz žepa škatlico in mu jo dala:

»Na, vzemi, kar je tvojega!«

Z drhtečo roko je odprl pokrovček in ugledal zlato verižico. Kakor z nožem ga je presunilo. V strašni bolečini je prosil:

»Marta, vsaj ta spominek si ohrani!«

»Nočem. Bolje je, da nimam ničesar, kar bi me nate spominjalo,« je odvrnila hladno. »Prodaj — dobil boš denarja!«

Pri teh besedah je prebledel, v prsih ga je nekaj pehnilo. Počasi je dvignil verižico, odpel z nje

bleščeči križec, ga poljubil in vtaknil v žep. Potem je stisnil verižico v pesti in jo zalučal daleč dol v graben, da jo je požrla globoka luža.

»Za božjo voljo, kaj delaš?« je zavpila Marta.

»V grob s tem, kar je umrlo!« je zamolklo odgovoril.

Potem se je z obema nogama uprl v velik kamen in ni odnehal, dokler ga ni premaknil, da je jel po bregu drčati in valiti s seboj kamenje in prst, ki je zasula lužo in strugo, tako da se je voda obrnila na drugo stran.

»Tako! Tu naj leži do sodnega dne,« je zasopihal.

Ko smrt blede je stala Marta, vsa prevzeta od grozne lepote njegovih mišic in njegovega mračnega pogleda.

»Ali mi imaš še kaj povedati?« je zahripal.

»Ničesar več,« je dejala trdo, pa ji je glas vendarle drhtel; »molila bom, da se na večno ne pogubiš.«

»To pusti meni! Bog je tisočkrat bolj usmiljen kakor ljudje. Sit sem ljudi. Nobenega mi ni treba več.«

Odurno je govoril. Ogrnil si je jopič, vzela sekuro in z dolgimi koraki odšel navkreber; niti enkrat se ni ozrl.

Ko je prilezel na vrh, jo je videl daleč spodaj na jasi. V plapolajoči obleki, z modrim predpasni-

Vrbe pri Slovenjgradcu. Pri nas je obhajal dne 2. t. m. tukajšnji posestnik in lesni trgovec Franc Hartman, po domače Žatler, bivši občinski odbornik in še danes se peča z lesom in s kmetije, 70letnico. Bog mu še ohrani življenje mnogo let!

Sv. Anton na Pohorju. Poziv kramarjem! Zaradi vsakoletnih neredov in samovoljnih »prilastitev« raznih prostorov, desk, lat, miz, celo vrat in posekanih dreves je cerkveno predstojništvo prisiljeno odreči prostore za razne štante vsem in vsakemu kramarju brez razlike, kateri ne bo imel tozadevnega pismenega dovoljenja od tukajšnjega cerkvenega predstojništva. Naprošene so oblasti, ki bodo skrbele, da se bo red res tudi izvajal. Kdor ne bo imel dovoljenja, ne bo smel postaviti štanta pri cerkvi. Prošnje za dovoljenje je treba vložiti do 15. maja na tukajšnje cerkveno predstojništvo.

Majšperk. Kmetijska podružnica v Majšperku je imela dne 25. marca svoj redni občni zbor. Prisostvovalo je izredno mnogo članov, pa tudi nečlanov. Poleg običajnega dnevnega reda je občni zbor razpravljaval o samopomoči za zboljšanje cen živini. Navzoči so se zelo navdušili za stvar ter ugotovili, da so s sličnimi sestanki v drugih srezih že dvignili ceno živini, med tem ko na ptujskih živinskih sejmih do danes še to ni uspelo. Vsaled tega je zbor soglasno sklenil, da se pozovejo k sodelovanju vse sosedne občine, kmetijske podružnice in druge gospodarske ustanove ter se naprosi sresko načelstvo, da tudi ono podpira stremljenje kmeta po zboljšanju njegovega položaja, in sicer s tem, da organizira s pomočjo sreskega kmetijskega referenta ocenjevalne komisije, ki bi ocenjevale živino za prodajo na ptujskih sejmih in drugod. Občni zbor je izbral iz svoje sredine po vseh naselkih svoje občine zaupnike, ki imajo nalogo, da preprečijo izkoriščanje kmeta po prekupčevalcih in določijo istinito vrednost živine za prodajo na domačijah. Apeliramo na vse kmetovalce ptujkega sreza, naj sledijo našim sklepom, da ne bo naš srez zaostajal za drugimi v prepričanju, da uspehi ne bodo izostali, posebno še, če se bomo vsi zavedali gesla: V slogi je moč!

Cirkovce na Dravskem polju. Gasilska četa cirkovška vprizori na veliki pondeljek ob 3. uri popoldne narodno vseloigro: »Micki je treba moža«.

Ptuj. Dne 22. marca se je vršil sklep gospodinjanskega tečaja, ki ga je z veliko vnamo skozi ves zimski čas na okoliški šoli vodila gđc. upraviteljica Gulinova. K slavnostnemu obedu so bili povabljeni mnogi odlični gosti in matere gojenk. Vse je poteklo v veselem razpoloženju. G. nadzornik Šterk se je v lepem govoru zahvalil vsem, ki so sodelovali na tem za okolico prekoristnem tečaju. Enaki tečaji se bodo vršili vsako zimo po dva dni na teden.

ONI, KI MNOGO JEDO IN VELIKO SEDE, TER ZARADI TEGA NAJČESNE TRPE NA TRDI STOLICI, naj pijejo dnevno po eno čašo naravnih

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice, ki jo je treba prej nekoliko segreti. Davno preskušena

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica se odlikuje po svojem zanesljivem učinkovanju, prijetni uporabi in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Polzela. Kam pa na velikonočni pondeljek? Na goro Oljko! Tako nam odgovarja vsak po vsej Savinjski dolini in še daleč na okrog. Ta dan bo namreč otvoritvena služba božja priljubljene božje poti cerkve sv. križa. Pred leti jo je požar precej poškodoval, a z nadčloveškimi naporji so jo polzelski farani s pomočjo drugih dobrih src zopet popravili tako, da je kakor nova. Sv. maša s pridigo bo ob 10. uri; popoldne pa pete litanije z ljudskim petjem. Obljubili so nam svojo udeležbo tudi prijatelji iz Celja, v prvi vrsti celo g. ravnatelj Družbe sv. Mohorja dr. Kotnik. Na svidenje!

Socka pri Vojniku. Kakor povsod, je tudi pri nas ljudstvo nezadovoljno s komasacijo občin. Pa mislimo, da bo sedaj oblast upoštevala želje tukajšnjega prebivalstva. Pred dnevi smo poslali na sresko načelstvo v Celju in na banksko upravo v Ljubljano deputacijo z zahtevo samostojne občine Socka. Za to novo občino se že tudi snuje krajevna organizacija JRZ. Sporočamo tudi veselo novico, da se je v našem kraju število naročnikov »Slovenskega gospodarja« po-

dvojilo. Letošnje leto mislimo, da bomo imeli pod streho nov gasilni dom. Ta nam bo tudi služil, da se bomo lahko v njem sestajali ter včasih pokramljali o naših kulturnih, socialnih in gospodarskih zadevah. Bog nam blagoslovi to delo!

Štrigova pri Ljutomeru. Z velikim veseljem smo sprejeli poročilo, da smo priključeni sreskemu sodišču Ljutomer. To bi se seveda že moralo zgoditi pred dvemi leti, odkar smo administrativno in finančno odcepljeni od sreza Čakovec in priključeni srezu Ljutomer. Koliko prošenj, intervencij in deputacij je občina Štrigova poslala v letih 1931 do 1935 na merodajna mesta za odcepitev občine od sreskega sodišča Čakovec in za priključitev sreskemu sodišču Ljutomer! Nič ni pomagalo! Končno smo se pred dvema tednoma obrnili na g. notranjega ministra ter ga prosili, naj upošteva prošnje in želje občanov Štrigove. V »Slovenec« z dne 2. aprila 1936 beremo, da je g. minister za socialno politiko in narodno zdravje kot zastopnik pravosodnega ministra podpisal uredbo, s katero se občina Štrigova s 1. aprilom 1936 priključi sreskemu sodišču Ljutomer. S tem je dokončno rešeno vprašanje o pristojnosti občine Štrigova. Za to rešitev se tem potom zahvaljujemo g. ministru za notranje zadeve in g. ministru socialne politike kot zastopniku pravosodnega ministra. — Štrigova.

Peter Rešetar rešetari.

Pisanko delim. Pucelj dobi mirno vest, Kramer dobi meseno klobaso za slavnega psa, Marušič dobi zastoj velikonočno številko bivšega svojega glasila »Glas naroda«, pofovci dobijo vse ragle, ki jih po velikem petku več ne potrebujemo, Pohorci dobijo blata gor do kolena, da ne bodo mogli nikamor naprej, atentatorji dobijo nove zapore na sodišču, »Jutro« dobi vso zalogo jajc, da bo lahko tudi v prihodnje pridelovalo in objavljalo svoje race.

Moja domovina je razburjena. Mi rešetarji smo doma v cesarstvu Janeza Pucelja. Samo mi vemo, da se politika da združiti tudi z našim obrtom. Pucelj pa pravi, da bo tožil, če mu kdo reče, da je mesar, ker misli, da se njegov mesarski poklic ne sme družiti z njegovim politič-

kom, z belo ruto se mu je videla kakor potujoča roža. Gledal je za njo, da so ga oči pekle, dokler mu ni izginila. Nato se je vlegel pod macesen in zastokal kakor ranjenec. Vse sončne gore naokoli, ogromni oblaki nad njimi: vse se mu je zdelo kakor velik grob. Da, vse upe je pokopal. Zanj ni bilo več veselja, ne sreče — ničesar več na zemlji. Kakor hitro bo mogel, bo sklenil račune z upniki, potem pa bo odšel daleč, da ne bo nikoli več ne čul ne videl ničesar tega, kar mu je bilo doslej pri srcu.

VIII.

Več ko šest tednov že so Blazinovi na vse kraje poskušali, da bi ugnali kje kako posojilo in se rešili Tevža. Toda na zadolženi grunt ni hotel nihče niti tisoč dinarjev posoditi. Tako so morali priti na boben.

Nekega večera je Blazinka ustavila Tevža. Tokrat se je premagala in je rekla mirno, toda odločno: »Pol leta — do velike noči nas moraš počakati!« »Ni mogoče. Jaz moram tudi plačati,« se je napol opravičeval.

Tedaj je v njenih očeh zopet zagorel tisti zeleni ogenj sovraštva. Stegnila je vseh deset prstov in se zarotila:

»Zdaj pa ti bom pokazala, prekleti oderuh! Do kraja si nas nagnal zdaj; zdaj boš videl. Se pare ne boš dobil, še pare ne.«

Skoraj strah ga je postalo, tako je divjala. Zato se je urno umaknil in ji ni odgovoril.

Tri tedne navrh je dobil povabilo na sodnijo. Menil je, da je kaj zaradi Blazinovega dolga.

Ko je prišel na določeni dan pred sodišče, je videl tu že celo vrsto Podkrajčanov: župana, dva občinska moža, več kmetov, nekoliko starih kočarjev in preužitkarjev, mojstra »Krištofa« in Blazinko. Začuden so se spogledali, ker nobeden ni vedel, kaj bo. Edino župan je skrivnostno mežikal in kazal, da že ve, o čem bo beseda.

Ko jih je sodnik poklical pred se in ugotovil, da so vsi povabljeni navzoči, je položil pred se kup spisov in začel resno in slovesno:

»Nedavno je dobilo sodišče od neznane osebe po pošti poslan testament, ki je že več kakor trideset let star in o katerem je verjetno, da ga je nekdo ukradel in utajil. Ko smo ugotovili, da je res pravi, smo se sporazumeli z občinsko upravo v Podkrajju in sklenili, da se ta zapuščinska razprava obnovi. Ta obnova bo nekatere družine močno prizadela.«

Tu je sodnik nekoliko pomolčal. Ko je Tevžu ostro pogledal v oči, je opazil, da je ta postal bled kakor stena. Drugim pa je bral na obrazih neznan-sko radovednost.

(Dalje sledi.)

rali umakniti radi neznosne vročine in krajevne neprodinosti. — Pohoda od vzhodne strani so se lotile zdaj italijanske čete v drugič s ciljem, da se polastijo edine abesinske železnice Džibuti - Ad-dis Abeba. Preostanki »esinskih armad« pod poveljstvom neguša so stisnjeni od treh strani in se ne morejo nikjer več resno postaviti v bran.

Manevri italijanske vojne mornarice v Rdečem morju.

Tri eskadre italijanskega brodogoja, ki so zasidrane v Rdečem morju, in enote iz luke Asab so priredile zadnje dni manevre s ciljem: ugotoviti sposobnost majhnih enot proti velikim ladjam.